

nene ned til det offentlige Slagtehus eller Kvægtorvet. Nu gad jeg nok vide, hvad man vilde sige, hvis en privat Vognmand, som man bestilte til at hente sig nogle Kul, som Betingelse stillede, at man skulde skaffe Vaskeplads, saa han straks kunde faa Vognen vasket, naar han kom med Kullene. Man vilde sikkert sige: Den Mand er vist ikke rigtig klog. Men det er ikke andet, Statsbanerne gør, naar de stiller et saadant ganske urimeligt Forlangende.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed saa kraftigt som muligt henstille til Trafikministeren at sørge for, at Statsbanerne paa dette Omraade gør deres Pligt. Og jeg vil indtrængende opfordre alle, der har Hjerte for Dyrene, til at medvirke til, at det omtalte Forhold kommer i Orden. For øvrigt vil det kun gavne Banerne, idet der vil komme flere Penge i Kassen. Det er heller ikke alene i Aarhus, at Forholdene er saaledes, men overhovedet i de fleste større Byer, det ved jeg, fordi Spørgsmaalet har været fremdraget i Fællesudvalget for de offentlige Slagtehus, som jeg har den Ære at være Formand for; der lyder de samme Klager alle Vegne fra.

Der hævdes fra forskellig Side, at Statsbanernes Personale er lovlig stort, at der ikke er nok for det at gøre, og at det egentlig skulde indskrænkes. Jeg vil ikke istemme disse Toner; men hvis det er rigtigt, forekommer det mig, at det var dobbelt naturligt, at Statsbaneledelsen, som har den Opfattelse, at den har for stort Personale og Vanskelighed ved at give det Arbejde, sørgede for at tage de Indtægter, der kunde tages, og beskæftigede Personalet alle Vegne, hvor der var en Indtægt at hente. Det sker altsaa ikke. Jeg ser med Beklagelse paa den kommende Tid, naar den nye Godsbanegaard i Aarhus er taget i Brug, og man skal til at lade Dyrene trække et Par Kilometer eller derover paa for en Del stejle Gader fra Godsbanegaarden ned til det offentlige Slagtehus eller Kvægtorvet og derved vedblivende paaføre Dyrene store Lidelser.

Imidlertid har jeg det Haab, at en Paatale herfra i nogen Grad skulde kunne bidrage til, at disse Forhold bliver afhjulpet. Ganske særlig vil jeg rette en kraftig Henstilling til Landboerne om at være medvirkende til at faa disse Forhold ændret til det bedre. Jeg har den Erfaring, at Landboerne i Almindelighed er dyrevenlige og i hvert Fald har en Del til overs for deres egne Dyr. Jeg vil meget henstille til Landboerne at have Opmærk-

somheden henvendt paa dette Forhold og huske paa, at naar de har solgt et Kreatur, og det gaar ud af Stalddøren for sidste Gang, og de kærtegnende stryger det ned ad Ryggen, har det en lang, pinefuld Gang at vandre i en eller anden Købstad som Følge af Statsbanernes Uforstand og Umedgørlighed. Jeg vil i ganske særlig Grad henstille til det ærede Medlem Hr. Pinstrup at medvirke til at bibringe Statsbanerne Fornuft paa dette Omraade, saaledes at man kan blive fri for det Dyrplageri. Naar det ærede Medlem som Formand for De samvirkende jydsk Landboforeninger vil stille sig overfor Trafikministeren og se lidt bestemt paa ham, tror jeg, det ærede Medlem er tilstrækkelig bred og myndig til at gøre Indtryk og hidføre en Forandring i det her paaklagede Forhold. Kunde denne Henleden Opmærksomheden paa dette Forhold bidrage til, at vi faar dette Dyrplageri afskaffet, som dog er ganske meningsløst og aldeles unødvendigt, vilde der være naaet ikke saa ganske lidt.

Der findes i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Statsbanernes Personale skal gøre Anmeldelse til Politiet om alle Tilfælde af Mishandling af Dyr eller af uforvarlig Behandling af Dyr ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade. Skal der være nogen Mening i denne Bestemmelse, maa den først og fremmest rettes mod Statsbanerne selv; thi de er den første og største Aarsag til det Dyrplageri, der finder Sted i Byernes Gader med Hensyn til Kreaturtransporten. I øvrigt har jeg selvfølgelig ikke noget imod, at man indsætter en saadan Bestemmelse. Man kan ikke stærkt nok have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Dyr behandles godt. Ogsaa i de Tilfælde, hvor Eksportørerne eller Slagterne ikke selv straks lader Dyrene transportere til Kvægtorvet, er det Dyrplageri at lade Dyrene henstaa 5—6 Timer i Vognen efter en maaske lang Transport. Statsbanerne bør selv være de første til at sige, at Vognladninger med levende Dyr hurtigst muligt skal transporteres til deres Bestemmelsessted, men de gør det bare ikke.

Det var dette Forhold, jeg sigtede til med mine Udtalelser om, at man havde det Indtryk, at der manglede Imødekommen fra Statsbanernes Side. Og det samme Indtryk kan man ikke være fri for at faa paa andre Omraader. Jyderne er i alt Fald ikke forvante med Hensyntagen fra Statsbanernes Side. Jeg skal saaledes pege paa, at naar rejsende til de østjydske Byer